

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 15. oktober 2009 — Hochtief AG og Linde-Kca-Dresden GmbH mod Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Ítéltábla — Republikken Ungarn)

(Sag C-138/08) ⁽¹⁾

(Fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbud indledt efter ikrafttrædelsen af direktiv 2004/18/EF, men før udløbet af fristen for direktivets gennemførelse — udbud efter forhandling med forudgående udbudsbekendtgørelse — forpligtelse til at anerkende et minimumsantal af egnede ansøgere — forpligtelse til at sikre en reel konkurrence)

(2009/C 297/06)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Ítéltábla

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hochtief AG og Linde-Kca-Dresden GmbH

Sagsøgt: Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság

Procesdeltager: Budapest Főváros Önkormányzata

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Fővárosi Ítéltábla — fortolkning af artikel 22, stk. 2 og 3, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199, s. 54) samt af artikel 44, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114) — muligheden for at foretage udbud efter forhandling med offentliggørelse af en udbudsbekendtgørelse, såfremt antallet af egnede ansøgere er lavere end den i udbudsbekendtgørelsen fastsatte grænse og i forhold til det mindsteantal, der er bestemt i denne henseende ved de nævnte direktiver

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter finder ikke anvendelse på en beslutning truffet af en ordregivende myndighed ved indgåelsen af en offentlig bygge- og anlægskontrakt før udløbet af gennemførelsesfristen for dette direktiv.
- 2) Artikel 22, stk. 3, i Rådets direktiv 93/37/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter, som ændret

ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/52/EF af 13. oktober 1997, skal fortolkes således, at når en kontrakt er indgået ved udbud efter forhandling, og antallet af egnede ansøgere ikke når den minimumsgrænse, der er fastsat for det pågældende udbud, kan de ordregivende myndigheder alligevel fortsætte proceduren ved at opfordre den egnede ansøger eller de egnede ansøgere til at forhandle den nævnte kontrakts vilkår.

- 3) Direktiv 93/37, som ændret ved direktiv 97/52, skal fortolkes således, at forpligtelsen til at sikre en reel konkurrence er opfyldt, når den ordregivende myndighed anvender udbud efter forhandling på de betingelser, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 7, stk. 2.

⁽¹⁾ EUT C 183 af 19.7.2008.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. oktober 2009 — Acoset SpA mod Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG) og Comune di Scicli (RG) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — Italien)

(Sag C-196/08) ⁽¹⁾

(Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF — indgåelse af offentlige kontrakter — tildeling af kontrakt vedrørende vandforsyning til et halvoffentligt selskab — udbudsprocedure — udpegelse af privat partner, der skal levere tjenesteydelsen — tildeling uden for rammerne af reglerne om indgåelse af offentlige aftaler)

(2009/C 297/07)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Acoset SpA

Sagsøgte: Conferenza Sindaci e Presidenza Prov. Reg. ATO Idrico Ragusa, Comune di Comiso (RG), Comune di Modica (RG), Provincia Regionale di Ragusa, Comune di Acate (RG), Comune di Chiaramonte Gulfi (RG), Comune di Giarratana (RG), Comune di Ispica (RG), Comune di Monterosso Almo (RG), Comune di Pozzallo (RG), Comune di Ragusa, Comune di Vittoria (RG), Comune di Santa Croce Camerina (RG) og Comune di Scicli (RG)

Procesdeltager: Saceccav Depurazioni Sacede SpA,

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia — fortolkning af 43 EF, 49 EF og 86 EF — tildeling af driften af vandforsyning til et halvoffentligt selskab, hvor den private partner, der skal levere tjenesteydelsen, udpeges ved en udbudsprocedure — tildeling uden for rammerne af reglerne om indgåelse af offentlige aftaler

Konklusion

Artikel 43 EF, 49 EF og 86 EF ikke er til hinder for, at udførelsen af en offentlig tjenesteydelse som den i hovedsagen omhandlede tjenesteydelse, der indebærer, at visse arbejder skal udføres forudgående, overdrages direkte til selskab med en blandet offentlig-privat kapital, som er stiftet særligt med henblik på udførelse af denne tjenesteydelse, og som alene har dette selskabsformål, og hvor den private selskabsdeltager udvælges ved et offentligt udbud efter prøvelse af de finansielle, tekniske, operative og driftsmæssige krav i forbindelse med den ønskede tjenesteydelse og udbuddets karakteristika med hensyn til de ydelser, der skal leveres, såfremt den omhandlede udbudsprocedure er i overensstemmelse med princippet om fri konkurrence, gennemsigtighedsprincippet og ligebehandlingsprincippet, som ifølge traktaten gælder for koncessioner.

(¹) EUT C 197 af 2.8.2008.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. oktober 2009 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-232/08) (¹)

(Traktatbrud — forordning (EF) nr. 850/1998 — artikel 29, stk. 2 — restriktioner for fiskeriet efter rødspætte — fiskerfartøjers maksimale maskineffekt — forordning (EØF) nr. 2847/93 — artikel 2, stk. 1 — forordning (EF) nr. 2371/2002 — artikel 23 — kontrol og gennemførelse af reglerne)

(2009/C 297/08)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. van Rijn og K. Banks, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved M. de Grave og C. Wissels, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse

af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer, artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik og artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik — rødspættefiskeri — inspektion af og kontrol med fiskerfartøjer og deres virksomhed — medlemsstaternes ansvar

Konklusion

1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 23 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik og i henhold til artikel 2, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005, ved at tillade fiskerfartøjer, hvis maskineffekt overstiger den, der er tilladt i henhold til artikel 29, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 850/98 af 30. marts 1998 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 2166/2005 af 20. december 2005.

2) Kongeriget Nederlandene betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 209 af 15.8.2008.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 22. oktober 2009 — Swiss Re Germany Holding GmbH mod Finanzamt München für Körperschaften (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-242/08) (¹)

(Sjette momsdirektiv — artikel 9, stk. 2, litra e), femte led, og artikel 13, punkt B, litra a) og c), samt artikel 13, punkt B, litra d), nr. 2) og 3) — begreberne forsikrings- og genforsikringstransaktioner — afståelse mod vederlag af en portefølje af livsgenforsikringskontrakter til en person hjemmehørende i et tredjeland — fastsættelse af stedet for denne afståelse — fritagelser)

(2009/C 297/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Swiss Re Germany Holding GmbH

Sagsøgt: Finanzamt München für Körperschaften